

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. február 11.
(csütörtök)**

Horváth Géza

MEGBÍZÓLEVÉL ÁTADÁSA

Énekek: 472,1; 3-4-5; 396

Alapige: Máté 10,1-8

És előszólítván tizenkét tanítványát, hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és minden erőtelenséget.

A tizenkét apostol nevei pedig ezek: Első Simon, akit Péternek hívnak, és András, az ő testvére, Jakab, a Zebedeus fia, és János az ő testvére, Filep és Bertalan; Tamás és Máté, a vámszedő, Jakab, az Alfeus fia, és Lebbeus, akit Taddeusnak hívtak; Simon a kananita, és Júdás, az Iskáriótes, aki el is árulta őt.

Ezt a tizenkettőt küldé ki Jézus, és megparancsolá nekik, mondván: pogányok útjára ne menjete, és samaritánusok városába ne menjete be, hanem menjete inkább Izráel házának eltévelyedett juhaihoz. Elmenvén pedig prédikáljatek, mondván: elközelített a mennyeknek országa, betegeket gyógyítsatek, poklosokat tisztítsatek, halottakat támasszatek, ördögöket űzzetek. Ingyen vettéte, ingyen adjatek.

Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk Jézus Krisztusban, köszönjük, hogy megszólíthatunk, és köszönjük, hogy jelenlétedben lehetünk. Köszönjük, hogy nem vagy messze egyikünk-től sem.

Áldunk, hogy Jézus Krisztus földre jött, megfeszítették és feltámadott, és köszönjük, hogy van szószólónk a mennyben, miután felment oda, és az Atya jobbára ült.

Köszönjük az ének figyelmeztetését, Urunk, hogy az óra gyorsan megy. Nemcsak az órák futnak gyorsan, hanem a napok, hetek, évek, sőt évtizedek. Olyan gyorsan futnak, mintha repülnénk. Úgy eltűnik, mint a reggeli harmat, és úgy megszárad minden, mint a mező virága.

Ezért kérünk, hogy ma is úgy szólj hozzánk, Urunk, hogy inspirálj, biztass, késztes bennünket, mert hajlandók vagyunk megállni, megpihenni még a boldog cél előtt is, ellustulunk és elfáradunk.

MEGBÍZÓLEVÉL ÁTADÁSA

Engedd, hogy ma este is rád nézzünk, és úgy lássunk téged, mint bennünket küldő és felhatalmazó Urat. Engedd, hogy engedelmes szolgák legyünk a te kezedben, a te munkádban.

Ámen.

Igehirdetés

Akik ma kinyitották a Bibliaolvasó kalauzt, azok bizonyára meg voltak döbbenve. Én is kétszer néztem meg, hogy vajon jól látok-e, hogy a mai napra a Máté evangéliuma egész 10. fejezete ki van írva, hogy olvassuk el. Hiszen egy-egy ilyen hosszabb részt, ami 42 versből áll, azért cikkekre szoktak osztani. A torta is szeletelve jó, még ha az egészet megesszük is. Szabdalhatták volna, mert valóban gazdag az üzenete. De annyira egységes ez a 42 vers, Jézus kiket, hogyan és mire küld ki.

Azt a címet is lehetne adni a mostani igeszakasznak, amiből csak 8 verset olvastam fel, mert nagyon hosszú lenne, ha mindegyiket átvinnénk: Megbízólevél átadása.

A mi Urunk Jézus, amikor átadja a tanítványoknak a megbízólevelet, ott is szerepelnek a nevek, hogy kik kapják ezeket. Nem lehet ám csak úgy átruházni ezeket másra. De azt is megmondja nekik az Úr Jézus Krisztus, hogy mire számíthatnak. Arról is beszél, hogy kire támaszkodhatnak munkájuk közben, mert Őreá mindig támaszkodhatnak, mert Ő munkálkodik. — Az én Atyám mindezideig munkálkodik, én is munkálkodom.

Előszólította a tizenkét tanítványát tehát, és hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és erőtleniséget.

Nem tudom, hogy észrevesszük-e, ha ezt az igét betesszük a Bibliának a sorában, majd ha későbbi igéket is, ha megnézzük, akkor azt látom, és ezt szeretném először kiemelni, hogy Jézus Krisztus gyermekei, Jézus követői és szolgái, azoknak egyre inkább terhelhetőkké kell válniuk. Hiszen ha megnézzük, hogy Jézus mire hívta el őket, akkor ott van, hogy arra hívta el őket, hogy vele legyenek.

Amikor látják, hogy mit tesz a Mesterük, akkor néha megpróbálja Jézus, pl. az 5000 embernél: adjatok nekik ti enni. Egy kicsit kezdi őket terhelni. Most kiküldi őket azzal, hogy hova menjenek, és mit tegyenek. De majd eljön az idő, nem sok van hátra, amikor Jézus azt mondja: majd vesztek erőt, miután a Szentlélek eljön, mert lesz egy még nagyobb feladat, egy még hatalmasabb kör. Itt most egy kisebb kör van. Itt most azt mondja: hova ne menjete. Ne menjete a pogányok vidékére, ne menjete Samáriába. Utána meg azt mondja: menjete széles e világra.

Ebből az igéből levezethetjük, hogy Jézus Krisztus gyermekének és tanítványának egyre terhelhetőbbé kell válnia. Mert míg gyermek valaki, addig kevésbé terhelhető.

Amikor mi a katonaságnál kiálltunk, volt egy nagy tér, ahol az ú.n. eligazítások voltak. Ott bizony néha kellett állni egy-két órát, mikor hogy. Ott sorban ájulnak el a katonák, akkor fogták a fejüket a tiszték, és azonnal elrendelték, hogy kétszer annyi reggeli torna, kétszer annyi edzés, mozgás. Hát mi van? Ájulnak el a katonák? Jön majd a nagy nyugati hadsereg, bennünket szét fog verni, mert ezek

a katonák nem tudnak állni egy órát sem, hanem ájulnak el. Akkor mindig kiadták: tessék edzeni!

Ez jutott eszembe, ha a tanítvány nem terhelhető, akkor tessék edzeni. Mennyire vagyunk terhelhetőek, mennyire jó az állóképességünk, mennyire jó a tűrőképességünk? Hű de nagy szüksége van rá a tanítványnak! És sorolhatnám tovább a dolgokat. Nem tudunk megállni ennél a pontnál, de ebből az igéből látjuk, hogy a tanítványnak egyre terhelhetőbbnek kell lennie. Egyre több munkát kell vállalnia és bírnia. Nem az van, hogy tíz éve ötször ennyit tettem, de most már nem tudok annyit, mert tudok. Legyünk egyre terhelhetőbbek.

Jézus Krisztus itt kiküldi a tanítványokat, akik addig csak olyan statiszták voltak. És a statisztákból küldöttek lesznek. A statisztákból főszereplő lesz. Fontos szereplők lesznek. Az Isten országának, az evangélium ügyének a fontos szereplői lesznek. Elküldetnek a szolgálatba, megbízást kapnak attól az Úrtól, aki maga is eljött ebbe a szolgálatba. Aki maga is eljött a menny dicsőségéből, szépségéből, angyali kórus énekéből eljött erre a földre. És az a Jézus küldi ki a tanítványokat. Elmondja, hogy kiket. Itt van egy névsor. A névsornak is fontos szerepe van, mert nemcsak azt jelenti, hogy néven vannak nevezve, számon vannak tartva, hanem azt is jelenti, hogy személyre szabottan kapják a feladatot, amit nem lehet másoknak átpasszolni. Ezt ők kapják: Simon, Jakab, Tamás, Taddeus, Máté, Filep, Bertalan... név szerint. Nem lehet átpasszolni másnak.

Mint ahogy előfordult és előfordul olyan munkahelyen, ahol vannak magas beosztottak, aztán közép-beosztottak, hogy egyik mondja a másiknak. A magas beosztott elmondja az alatta levőnek, az kiadja az ő alatta levőnek. És majd a tizedik megcsinálja, aki azért van.

Az Isten gyermeke, Isten tanítványa név szerint kapja a megbízólevelet, a mandátumot, másra át nem ruházható, másra nem terhelhető, azt neki kell elvégezni.

Igen, ez a felhatalmazás azért jó, mert a pályán sok olyan ember próbál tanítványosdit játszani, akinek nincs felhatalmazása. — A Bibliában van egy olyan történet, a Skéva fiai, (ApCsel 19-ben). Skévának 7 fia. Azt mondják: ez olyan jó buli, olyan jó sztori, mi is menjünk. Akkor próbálnak ördögöt úzni. Mindenféle felhatalmazás, elküldés, mindenféle megbízás nélkül. — Nagyon tetszik nekem a Bibliában az, mikor az ördögök azt mondják: Jézust ismerem, Pálról is tudok, de ti kik vagytok? Mert ezek azt hiszik, hogy el lehet lesni ezen a pályán a fogásokat, a munkamódszereket. De nem lehet ellesni, mert ezt közvetlenül Jézus Krisztustól lehet csak kapni. Tudniillik az elhívást és elküldést is. A mandátumot maga az Úr adja át. A megbízólevelet Ő állítja ki. Ő ígéri hozzá azokat az ajándékokat, amivel mehetnek, amivel érdemes menni.

Ezen a pályán tehát nincs helye azoknak, akik nem küldettek el. A Római levélben ugyanezt olvassuk a 10. fejezetben: Mimódon szólnának, ha nem küldettek el? Pedig sokan megpróbálják. Ezért fontos, hogy a tanítvány valóban tanítvány legyen. A tanítómestere lábánál üljön, és úgy nézzenek, ahogy a Zsoltárban van: mint szolgálóleány az ő úrnője kezére, úgy nézzenek az ő drága Urukra. — Majd később ez nagyon fontos lesz.

Kell foglalkozni néhány dologgal, mert sokan nem értik ezt az ígét ma sem, hogy a 12 tanítványnak Jézus „hatalmat ad tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék

MEGBÍZÓLEVÉL ÁTADÁSA

azokat, és gyógyítsanak minden betegséget, minden erőtlenséget”. Ad nekik hatalmat arra, hogy ördögöt űzzenek, halottat támasszanak, poklosokat tisztítsanak, beteget gyógyítsanak.

Ezt azért mondom, hogy aki ezt az ígét nem érti, azok a szekták. Nem tudom máshogy nevezni őket csak így: szekták. Azok a szekták azt hiszik, hogy ezt az ígét ki lehet innen ragadni az összefüggésből, a Biblia egészéből. És akkor meg vannak győződve, hogy ma is lehet ilyen: ördögűzés, poklosokat tisztítatok, beteget gyógyítatok — nem nonszensz az, hogy egy istentiszteleten van gyógyítás is. A múltkor kérdezték tőlünk, hogy nálunk van-e az istentiszteleten gyógyítás? Jöhet-e, mert úgy hallotta, hogy Joó Sándor idejében volt. Mondtam: kétkem, de azért jöj-jön nyugodtan, mert ha az ige szól, az gyógyít. De a közelben van a kórház, oda szívesen beküldhetjük. Szóval a szekták azt gondolják, hogy ma is van ilyen: ördögűzés, gyógyítás, szellemek távoltartása, különféle praktikák.

Azt a csodálatos bibliai igazságot nem veszik tudomásul sokan, hogy a Bibliában vannak olyan igék, amelyek aztán később valami miatt felülíródnak. Ez az ige is ilyen. Ne felejtsük el, hogy három nagy esemény történik még ezután. Tehát a mi korunk és e között az ige között, amit most felolvastam, három nagy esemény történt: az egyik Jézus halála, a másik Jézus feltámadása, — ez vehetjük egybe is —, de a harmadik nagy esemény, amire nem olyan régen jöttem rá, hogy milyen döntő jelentőségű, döntő fordulat az üdvtörténetben: a pünkösöd, a Szentlélek kitöltése. Még hadd tegyek hozzá egy nagy eseményt, mert az is meglátásom szerint nagyon döntő, tudniillik az, amikor a Szentírás így összeállt.

Máshogy beszél Isten az Ószövetségben, amikor nincs Biblia. Máshogy, amikor vannak már tekercsek, és tudjuk, hogy Isten különlegesen beszél velünk, amikor kezünkben lehet a teljes Szentírás. Ezért, akik azt gondolják, hogy ma is van ördögűzés, ú. n. gyógyítás, és ma is van hatalma a tisztátalan lelkek felett a tanítványnak, az azt gondolja, hogy pünkösöd még nem történt meg. Pünkösöd nem volt. — De volt pünkösöd! Tudniillik akkor, amikor a tanítványokat Jézus kiküldi, akkor ezek, amit itt Jézus a tanítványoknak ad, mint hatalmi dolgokat, ezek arra voltak hívva, hogy Isten igéjét erősítsék. Ezek olyan jelek voltak, hogy lássák meg azok az emberek, hogy itt valamilyen olyan erő munkálkodik, valami olyan hatalom munkálkodik, ami nem emberi erő és nem emberi hatalom. Ez volt a csodának az értelme. De amikor eljön a Lélek, akkor a Lélek teszi elevenné, hatóvá, élővé Isten igéjét Lelke által. Tehát többet nincs szükség csodákra, nincs szükség jelekre.

Azt akarta Isten — nagyon szeretem a János 2-ben azt az ígét, amikor a Kánai menyegzőben a vízből bor lesz, nem azért van, hogy mindenki bort igyon, hanem azért, mert azt olvassuk: „megmutatta az Ő dicsőségét, és hittek benne a tanítványai”. Itt valaki valamit teremt. Aki teremtő erővel bír. Ez pedig csak Isten. Ő Isten lény maga, arcának tündöklő mása.

Nem tudják, hogy valami csoda történt pünkösödkor: kitöltetett az Istennek a Lelke. Azt sem értik sokan, hogy Jézus Krisztus miért Júdeába küldi ki a tanítványokat. Ez is pontosan olyan dolog, mikor Jézus azt mondja: a pogányok útjára ne menjete, Samáriába ne menjete. Menjete Izrael házának eltévelyedett juhaihoz.

Na de pünkösdkor nem új fénybe kerül ez az ige? Nem azt mondja Jézus, hogy Júdeába ne menjeteK, most már ez is érvényes. Csak a kört kiszélesíti és azt mondja: menjeteK széles e világra, és hirdesséteK az evangéliumot minden teremtésnek. — Nekünk abból is ki kell józanodnunk, hogy a zsidóságnak van egy megkülönböztetett szerepe. Mert pünkösD után nagyon világos: menjeteK mindenkihez.

Jézus Krisztus azt mondta a kánaáni asszonynak: nem jó a fiak kenyerét elvenni és az ebeknek vetni. — Igen, Uram, de az ebek is részesülnek a morzsákból. Tehát Jézus Krisztus korában és az Ószövetség korában is, aki akart, az jött. Jött Ráháb, Ruth — valószínűleg Jób is ide tartozott, nem volt zsidó — és még sorolhatnánk sokakat, akikről névtelenül azt mondja a Szentírás: oda csatlakoztak az Isten népéhez. Mert Isten meg akarta mutatni az Ószövetségben: akinek a szívében ott van a vágy az élő Isten után, az fog jönni, akar jönni és jön is.

Azt mondja Jézus itt: menjeteK az Izráel házának elveszett juhaihoz. Emlékszünk rá, hogy Pál apostol is ezt gyakorolta. Mindig a zsinagógába ment először, majd ha kidobták, akkor ment oda, ahol befogadták, vagy épp a folyóvíz mellé, mint Filippiben. Akkor hirdette ott az igét, ahol tudta, de először kötelességének érezte, hogy az övéinek. Ez nagy tanulság Isten gyermekének és tanítványának, amit így fogalmaztam meg: A közel levők legyenek az elsők, akik hallják tőlünk az evangéliumot. Meg is fordíthatnám: ne menjünk addig messzebb, míg a körülöttünk levőknek nem tettünk bizonyosságot. — El lehet menni a világ végére miszsióba, de csak annak, akinek a környezetében már mindenki hallotta az evangéliumot.

Két példát hadd mondjak rá. Eszembe jut egy lány, akit az egyik ifjúsági héten megkértük bizonyosságtételre, és egyszer csak sírva jön, és azt mondja: nem teszék ma este bizonyosságot. Miért? Azért, mert harmadikos gimnazista vagyok, és az én osztálytársaim nem tudják, hogy Jézust követem. — Ez azon az estén ránehedett, hogy a saját környezetében nem tudják, hogy ő hova tartozik, kinek a gyermeke.

Eszembe jut valaki, aki mondta, hogy az egyik szomszédja volt ilyen. Sok éven keresztül nem tudták, hogy hívők. Nem derült ki. Pedig egymásnak köszöntek, találkoztak, és nem tudták, hogy az egyik és másik is az Isten gyermeke, vagy nagyon keresi az Urat, nagyon szüksége lenne az egymás bátorítására, szeretetére.

Igen, tehát terhelhetőségünk egyik mutatója az, hogy vajon a környezetünkben beszéltünk-e már mindenkinek arról, hogy Jézus Krisztus megváltóm.

A következő, amit még szeretnék elmondani az, amit Jézus Krisztus mond: ingyen vettétek, ingyen adjátok. Nem olvastam már fel a 9-10. verset: „Ne szerezetek aranyat, se ezüstöt, se rézpénzt a ti erszényetekbe, se útitáskát, se két ruhát, se sarut, se pálcát; mert méltó a munkás az ő táplálékára.”

Mivel a 8. versben az van: ingyen vettétek, ingyen adjátok, ezért egy kicsit próbáljuk látni azt, hogy hogyan magyarázzák ezt is félre. Ezt úgy szokták félremagyarázni: lám, akkor Isten gyermekének, Jézus tanítványának nem lehet semmije.

Ez is óriási tévedés. Innen származik az, hogy jöttek ezek a különféle szerzetesrendek, kolduló rendek, szegény rendek, amelyek meghirdettek egy úgymond szegénységet, mert az Isten gyermekének feltétlenül szegénynek kell lennie, mert Jézus megmondta. — Ezek sem értik az igét.

MEGBÍZÓLEVÉL ÁTADÁSA

Itt először is arról van szó, hogy arra figyeljenek leginkább, amit Jézustól kapnak: Ingyen vettétek, ingyen adjátok. Az evangélium hirdetése során vegyétek tudomásul azt, hogy amit ingyen vettek és ingyen adtok, az Jézus Krisztusnak sokba került. Az életébe került. De Ő ezt nekünk is ingyen adta.

Ingyen adta, de nem azt jelenti, hogy olcsó volt. Mert nagyon drága árat fizetett, olyan árat, amit ezüstben, aranyban, kincsben nem lehetett volna kifizetni. Csak az Ő drága vérében lehetett kifizetni, mint hibátlan és szeplőtlen báránynak a vérében.

Tulajdonképpen arról beszél Isten igéje, hogy semmi olyan ne legyen veletek az úton, ami gátol titeket ebben a munkában és ebben a misszióban. Ami teher, ami súly, amit feleslegesen kell vinni. Ne legyen semmi gát ebben a munkában és ebben a szolgálatban. Ne vigyetek magatokkal semmit, ami gátol, ami teher, ami fáraszt, ami csüggeszt. Azt mondja Jézus nekik: mert méltó a munkás az ő táplálékára. Bízatok abban az Istenben, aki az Ő szolgálait, tanítványait még eledellel is ellátja. Nem nektek kell előre gondoskodni dolgokról, hanem készen kapjátok, mert ki fogom nektek rendelni.

Ezzel azt akarja Jézus elmondani, hogy nem az a legfontosabb kérdés, hogy mit végzett bennem Jézus, hanem az is fontos kérdés, hogy mit végez általam Jézus. A mi bizonyágtételeink erről is szólhatnak. Nem kell ötvenszer elmondani, hogy tértem meg 30 évvel ezelőtt. Ha valaki bizonyágot tesz, nyugodtan mondja el, hogy tegnap hogy élte meg Krisztus jelenlétét az életében. Mert az is bizonyágtétel. Nem az, hogy mit végzett bennem egyszer Jézus, hanem mit végez általam most. El lehet, és el kell mondani.

Még egy dolgot hadd mondjak. Krisztus rábízta az evangéliumot az övéire. Azt mondja: elmenvén pedig prédikáljatok, mondván: elközelített a mennyek országa. Azt is elmondja, hogy miről beszéljétek. Krisztus tanítványának első számú feladata az igének a hirdetése.

Sok mindent lehet tenni, most is van úgy, hogy gyülekezetek, felekezetek, egyházak, szekták sok mindennel próbálkoznak, sok mindenbe belefognak, de a Krisztus tanítványának fő munkaterülete: az ígét hirdetni. Mert tetszett az Istennek, hogy az igehirdetés által tartsa meg a hívőket. Mert a keresztről való beszéd boldogság azoknak, akik elvesznek, de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje.

Hirdessétek Isten országát. Jézus is ezzel kezdte, ezt hirdette. Amit a tanítványnak tenni kell, Jézus példát adott nekünk. Jézus, amikor színre lép, akkor ezt hirdeti először: elközelített a mennyek országa. Itt van ennek az országnak a királya, az uralkodója. Ebbe az országba át lehet kerülni egy másik birodalomból, Sátán hatalmából, a sötétség birodalmából át lehet kerülni ebbe az országba. „Jöjjetek énhozzám mindnyájan!” Ezt hirdessétek!

Ezt azért mondom, mert Jézus olyan területre küldi ki a tanítványokat most, Júdeába, de pünkösöd után kiküldi a tanítványokat széles e világra és nekem fontos Pál apostolnak az az igéje, hogy az evangélium hirdetése közben arra is kell vigyázni, hogy ne ott hirdessük, ahol már hirdették.

Nem vagyok járatos a mobiltelefonok szolgáltatóinál, de gondolom, hogy egy mobil szolgáltató nem oda tesz még öt antennát, ahol a legerősebb a jel. Gondolom, oda tesznek erősítő antennát, ahol a jel kicsi, nem lehet fogni, ahol leárnyékol-

ják. Mondjuk a dombok leárnyékolják a hullámokat. Gondolom, ott erősítik, nem ott, ahol már nagyon erős.

Ezt azért kell elmondani, mert a mai világunkban, országunkban, váro-sainkban is jönnek létre olyan szekták, akik ott hirdetik az evangéliumot, ahol már más hirdeti. Azoknak hirdetik az evangéliumot, akik már hallották. Tudják, mit jelent Jézus Krisztus keresztye, mi a bűnbocsánat, az örök élet, azoknak akarnak tanítani. Nem lehet másnak nevezni, mert az utóbbi időben több ilyennel is találkoztam.

Mi ebből a számunkra a tanulság? Az, hogy még sok lefedetlen terület van, olyan terület van, ahol senki nem járt, ahol viszont nem hirdetik az evangéliumot. Ott kellene hirdetni, és ott kellene szólni.

Az egész fejezet arról szól, hogy Jézus Krisztus együtt akar munkálkodni a tanítványokkal, embereket használ a szolgálatában, őket név szerint megbízza, elkötelezi, terheli, majd név szerint számon is kéri, hogy vajon hány kalász van a válladon, hány kévét tudsz hozni? Vagy pedig az ének szavával úgy állsz elé majd: „nincs kalász, mit én arattam, nincsen kéve vállamon”. Üres kézzel kell menjek, és álljak majd az Úr elé.

Ne húzzuk ki magunkat a feladatok alól. Azt mondta a mai ige: légy egyre terhelhetőbb. Egyre több terhet hordozó. Ez nem azt jelenti, hogy egyre fáradtabb leszel, hanem azt jelenti: egyre frissebb leszel, mert megtapasztalod, hogy aki másokat felüdít, maga is felüdül. Futnak, és nem fáradnak el, mert erőt kaptak. Még pedig olyan erőt, amelyet Krisztus a megváltott gyermekeinek ad, a Szentlélek erejét. Erről énekel a 84. zsoltárunk is: Mennek erőről erőre, győzelemről győzelemre.

Adja az Úr, hogy mi is ilyen hűséges tanítványok legyünk. A mai igébe helyettesítsük be a mi nevünket, és elküldött engem is, megbízott engem is. Nem kell többet végezni, mint amit Ő reánk bíz, de ne végezzünk kevesebbet sem. A megbízás is mindig konkrét: ördögöket űzzenek, poklosokat gyógyítsanak, halottakat támasszanak. Lehet, hogy valakinek azt mondja: te imádkozz hűségesen.

Ma valaki felhívott telefonon külföldről, és ennyit kért: tessék imádkozni értem. Megígértem, hogy fogunk imádkozni az ő helyzetéért. Isten ilyeneket bíz ránk. Lehet, hogy kis, apró feladatokat, de ebben az énekben úgy énekeltük: Lelkek éjét oszlatni fénnel. Ezt rám bízta az Úr. De ha Ő elé állunk naponta, ezt mindig megkapjuk. Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? — és Ő meg fogja mondani. Mi pedig kérhetünk tőle erőt, hűséget, engedelmességet annak cselekvéséhez.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, magasztalunk, hogy embereket hívtál el. Olyan embereket, akikről el lehet mondani az ige alapján, hogy sokfélék voltak, korban, felkészültségben, műveltségben. Egyikük sem volt nagy szónok, nagyobb bölcs, de innen látjuk, hogy nem is a maguk bölcsességével kellett menniük, és nem a maguk erejével, hanem a te bölcsességeddel, a te erőddel, mindazzal, amit te adsz a tanítványnak.

Köszönjük, hogy így hívtál bennünket is szent hívással, és bízta és bízol meg mindig szolgálattal is.

Add Uram, hogy ne nézzünk a nehézségekre, amire felkészítettél bennünket, hanem nézzünk a jutalomra, a célra. Nézzünk arra a koronára, amelyet azoknak

MEGBÍZÓLEVÉL ÁTADÁSA

ígértél, akik hűségesek. Hűségesek a kevesen, ha keveset kaptak, hűségesek a sokon, ha sokat kaptak.

Add Uram, hogy lelkek éjét tudjuk oszlatni, hogy vágyuk legyen emberek mentése. Hadd tudjuk beszélni rólad, a szabadító Krisztusról.

Kérünk, hogy áldd meg éjszakánkat, a holnapi napunkat is. Kérünk, áldd meg gondjainkat, szomorúságainkból hozz ki bennünket. Kérünk, bármilyen nehézség van az életünkben, vedd le gyermekeidről a terhet, Urunk.

Köszönjük, hogy te ma is tudsz gyógyítani, a gyógyulás tőled jön, mert te vagy az áldott Orvos.

Áldunk, Urunk, hogy elküldted a Szentlelket, a vigasztalót. Megtanít bennünket mindarra, amit te mondtál, eszünkbe juttatja az evangéliumot, emlékeztet arra, hogy mit kell tennünk.

Kérünk, vezess utadon, magad légy ez az út, és mi engedelmesen járjunk ezen az úton.

Ámen.

Énekeljük a 396. éneket.

1. Ébredj, bizonyágtévő Lélek!
A várfalakra örök álljanak,
Kik bátran szólnak harcra készek,
Ha éj borul le, vagy ha kél a nap.
Hívásuk zengjen messze szerteszét,
Az Úrhoz gyűjtve népek seregét!

2. Ó, bárha lángod fellobogna
S ébredne föl sok nemzet fényinél
Ó, bár sok szolga, sarlót fogva,
Aratna, mígnem leborul az éj!
Urunk, e roppant, ért vetésre nézz:
A munka sok, a munkás oly kevés!

3. Küldd útra hírnökid csapatját,
És adj erőt onnan felül nekik,
Hogy veszni a pogányt se hagyják,
És szerteúzzék Sátán seregét.
Országod jöjjön el minél előbb,
Hirdetve szent neved dicséretét!